

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Werocy

Protokolant: Karol Pawełek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04.02.2020 r. we W.

sprawy z odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 05.07.2019 r. znak: 470000/603/CW/548573/2019-ZAS

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

I. zmienia zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu J. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29.04.2019r. do dnia 26.05.2019r.;

II. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony (wnioskodawca) J. S. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 05.07.2019 r. znak: 470000/603/CW/548573/2019-ZAS odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29.04.2019 r. do dnia 26.05.2019 r., domagając się – jak sprecyzował na rozprawie w dniu 04.02.2020 r. – zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu zasiłku chorobowego za w/w okres.

W uzasadnieniu żądania wskazał, iż w dniu 09.05.2019 r. o godz. 13:00 był na spacerze ponieważ lekarz prowadzący zalecił mu jak najwięcej spacerów z powodu choroby miażdżycy zaporowej nóg. Podał jednocześnie, że nie otrzymał pisma z dnia 13.05.2019 r., w którym zobowiązano go do wyjaśnienia przyczyn nieobecności w domu w trakcie kontroli, w związku

z czym nie mógł złożyć wyjaśnienia dotyczącego jego nieobecności w tym czasie. Zaznaczył, że o powyższym piśmie dowiedział się dopiero w dniu 17.06.2019 r. kiedy to poszedł do ZUS

w celu wypłaty zasiłku jak również, że wówczas napisał i złożył wyjaśnienie dotyczące jego nieobecności w domu, jednak mimo powyższego otrzymał decyzję odmawiającą wypłacenia zasiłku chorobowego za okres od dnia 29.04.2019 r. do dnia 26.05.2019 r. Nadto zaznaczył, że

w dniu 11.06.2019 r. złożył w organie rentowym informację o zmianie jego adresu na W., ul. (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy wskazując na treść art. 84 ust. 1 pkt 4 ustawy

z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 300) oraz na treść art. 17 ust. 1, art. 68 ust. 1 i art. 59 ust. 5d ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019 r., poz. 645) podał, iż jak wynika z akt sprawy ubezpieczony złożył wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego za okres od 29.04.2019 r. do 26.05.2019 r., jak również, że w dniu 09.05.2019 r.

o godz. 13:35 organ rentowy próbował przeprowadzić kontrolę mającą na celu zbadanie czy zwolnienie lekarskie za w/w okres jest wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem. Wskazał, iż

w związku z nieobecnością ubezpieczonego w domu i brakiem możliwości pozostawienia mu wezwania w skrzynce pocztowej wysłano w dniu 13.05.2019 r. na adres: ul. (...) we W. – który to adres został przez wnioskodawcę podany lekarzowi wystawiającemu zaświadczenie lekarskie jako adres pobytu w trakcie trwania niezdolności do pracy - pismo, w którym zobowiązano wnioskodawcę do wyjaśnienia przyczyn nieobecności

w domu w trakcie przeprowadzonej kontroli, a które to pismo zostało uznane za doręczone

w trybie art. 44 § 4 k.p.a., jednak ubezpieczony nie złożył w wyznaczonym terminie wyjaśnienia, w konsekwencji czego odmówiono mu prawa do zasiłku chorobowego. Nadto zaznaczył, że jeżeli wnioskodawca zmienił adres pobytu w trakcie trwania niezdolności do pracy to zobowiązany był do poinformowania o tym organu rentowego i dalej, że wnioskodawca informację o zmianie adresu przekazał dopiero w dniu 11.06.2019 r. w związku z czym zostało przyjęte, że w czasie choroby przebywał pod adresem wskazanym w zaświadczeniu lekarskim jako adres pobytu w trakcie niezdolności do pracy a tym samym, że korespondencja winna być odbierana.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Ubezpieczony J. S. podlega ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu.

W wyniku przeprowadzonego badania lekarskiego lekarz stwierdził niezdolność do pracy ubezpieczonego, z powodu leczenia choroby – miażdżycy, wystawiając mu zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy (seria (...)) na okres od dnia 29.04.2019 r. do dnia 26.05.2019 r., które wystawione zostało w formie elektronicznej. W treści zaświadczenia lekarz wskazał adres ubezpieczonego: ul. (...) we W. a także zaznaczył jako wskazanie lekarskie, iż w trakcie zwolnienia chory może chodzić (wskazanie – 2).

Lekarz zalecił przy tym ubezpieczonemu, aby - z uwagi na miażdżycę - jak najwięcej chodził na spacerach.

Jednocześnie wnioskodawca złożył do organu rentowego wniosek o wypłatę mu zasiłku chorobowego za okres od dnia 29.04.2019 r. do dnia 26.05.2019 r.

Dowód: okoliczność bezsporna, a nadto:

- decyzja ZUS z dnia 05.07.2019 r., w aktach ZUS
- pismo ubezpieczonego z dnia 17.06.2019 r., w aktach ZUS
- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 24 i 25

W dniu 09.05.2019 r. o godz. 13:35 organ rentowy próbował przeprowadzić, pod adresem: ul. (...) we W., kontrolę mającą na celu zbadanie czy zwolnienie lekarskie za w/w okres jest wykorzystywane przez ubezpieczonego zgodnie z przeznaczeniem.

Ubezpieczonego nie było jednak w domu, gdyż wówczas był na spacerze, zalecanym mu, w leczeniu, przez lekarza.

Z uwagi na brak możliwości przeprowadzenia kontroli pismem z dnia 13.05.2019 r. organ rentowy zobowiązał wnioskodawcę do osobistego stawiennictwa w Oddziale ZUS we W. lub w najbliższej placówce ZUS celem wyjaśnienia przyczyn nieobecności, a jednocześnie poinformował ubezpieczonego, że brak wyjaśnienia sprawy w ciągu 3 dni od daty otrzymania pisma spowoduje wydanie decyzji pozbawiającej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29.04.2019 r. do dnia 26.05.2019 r.

W/w wezwanie do złożenia wyjaśnień wysłane zostało na adres: ul. (...) we W., przesyłką poleconą w dniu 16.05.2019 r. a następnie zostało awizowane w dniu 23.05.2019 r. i powtórnie w dniu 31.05.2019 r.

Wobec nie podjęcia przesyłki została ona zwrócona do nadawcy w dniu 13.06.2019 r.

Ubezpieczony przebywał pod w/w adresem zamieszkania do dnia 10.05.2019 r. zaś w jego skrzynce oddawczej, która nie zamykała się, nie było ani zawiadomienia o awizowaniu przesyłki ani zawiadomienia o powtórny awizowaniu przesyłki.

Wobec nie odebrania pisma z dnia 13.05.2019 r. ubezpieczony nie złożył w wyznaczonym terminie wyjaśnienia.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 05.07.2019 r., w aktach ZUS

- pismo ZUS z dnia 13.05.2019 r. wraz z potwierdzeniem nadania, w aktach ZUS

- pismo ubezpieczonego z dnia 17.06.2019 r., w aktach ZUS

- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 24 i 25

Pismem z dnia 11.06.2019 r. ubezpieczony poinformował organ rentowy, iż zmianie uległ jego adres zamieszkania na adres: ul. (...) we W. jak również wskazał organowi adres do korespondencji: ul. (...) we W..

Dowód: - pismo ubezpieczonego z dnia 11.06.2019 r., w aktach ZUS

- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 24 i 25

Następnie, tj. pismem z dnia 17.06.2019 r. ubezpieczony poinformował organ rentowy, iż w dniu kontroli był na spacerze jak również, że od lekarza ma zalecenie, że ma jak najczęściej chodzić.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 05.07.2019 r., w aktach ZUS

- pismo ubezpieczonego z dnia 17.06.2019 r., w aktach ZUS

- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 24 i 25

W okresie niezdolności do pracy trwającej od dnia 29.04.2019 r. do dnia 26.05.2019 r. ubezpieczony nie wykonywał żadnej pracy a także żadnych czynności mogących przedłużyć okres niezdolności do pracy.

Dowód: - przesłuchanie ubezpieczonego, k. 24 i 25

Decyzją z dnia 05.07.2019 r. znak: 470000/603/CW/548573/2019-ZAS, organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29.04.2019 r. do dnia 26.05.2019 r.,

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazując m.in. na treść art. 17 ust. 1, art. 68 i art. 59 ust. 5d i 5e ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa podał, iż z posiadanej dokumentacji wynika, iż ubezpieczony złożył wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego za okres od 29.04.2019 r. do 26.05.2019 r. jak również, że w dniu 09.05.2019 r. o godz. 13:35 organ rentowy próbował przeprowadzić kontrolę mającą na celu zbadanie czy zwolnienie lekarskie za w/w okres jest wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem i dalej, że w związku z nieobecnością ubezpieczonego w domu i brakiem możliwości pozostawienia wezwania w skrzynce pocztowej wysłano w dniu 13.05.2019 r. na adres: ul. (...) we W. – który to adres został przez wnioskodawcę podany lekarzowi wystawiającemu zaświadczenie lekarskie jako adres pobytu w trakcie trwania

niezdolności do pracy - pismo, w którym zobowiązano wnioskodawcę do wyjaśnienia przyczyn nieobecności w domu w trakcie przeprowadzonej kontroli, a które to pismo zostało uznane za doręczone w trybie art. 44 § 4 k.p.a.. Podał, że w związku z tym, że ubezpieczony nie złożył w wyznaczonym terminie wyjaśnienia dotyczącego przyczyn nieobecności w domu w dniu 09.05.2019 r. nie ma prawa do zasiłku chorobowego.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 05.07.2019 r., w aktach ZUS

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego (wnioskodawcy) zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t. jedn. Dz. U. z 2019r., poz. 645) Art. 68 [Kontrola wykorzystywania zwolnień przez ubezpieczonych]

- Orzeczenia: tezowane 1, nietezowane 99
- Komentarze: 2
- Piśmiennictwo : 1
- Praktyczne wyjaśnienia: 5
- Czasopisma: 1
- Wzory: 1

Art. 68 [Kontrola wykorzystywania zwolnień przez ubezpieczonych] ust. 1

- Orzeczenia: tezowane 1, nietezowane 31
- Praktyczne wyjaśnienia: 6

ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Z brzmienia powołanego przepisu wynika, iż ubezpieczony traci prawo do zasiłku chorobowego w sytuacji, gdy w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonuje pracę zarobkową lub podejmuje takie działania, które uznać można jako sprzeczne z celem zwolnienia.

Podkreślenia przy tym wymaga, iż przesłanka wykorzystywania zwolnienia w sposób niezgodny z jego celem oznaczona została w powołanym przepisie bardzo ogólnie, co może powodować trudności w ocenie poszczególnych zachowań ubezpieczonego podejmowanych przez niego w okresie stwierdzonej niezdolności do pracy. Niewątpliwie wykorzystywaniem zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia będzie zawsze wykonywanie czynności mogących przedłużyć okres niezdolności do pracy a zatem proces leczenia i rekonwalescencję. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2005 r., III UK 120/05, OSNP 2006, nr 21-22, poz. 338). Niemniej jednak w każdym przypadku, dokonując oceny zachowań ubezpieczonego, winny być uwzględnione okoliczności danego przypadku, ich ewentualny wpływ na proces leczenia oraz stan świadomości ubezpieczonego co do skutków podejmowanych przez niego działań. Nie budzi bowiem wątpliwości, że nie wszystkie czynności podejmowane w okresie orzeczonej niezdolności do pracy mogą być kwalifikowane jako czynności niezgodne z celem zwolnienia. Celem zwolnienia lekarskiego jest niewątpliwie odzyskanie przez ubezpieczonego zdolności do pracy w konsekwencji czego winien on postępować zgodnie z zaleceniami lekarskimi i ustalonym leczeniem (np. chodzić na zalecane spacerki wyznaczone przy leczeniu schorzenia miażdżycy) a także unikać sytuacji

mogących przedłużyć proces leczenia. Nie oznacza to jednak, aby nie mógł wykonywać prostych czynności życia codziennego, np. udać się po niezbędne zakupy czy też, aby za sytuację taką należało uznać brak możliwości przeprowadzenia kontroli zaświadczenia lekarskiego zwłaszcza, gdy ubezpieczony nie ma zamiaru uniemożliwienia przeprowadzenia takiej kontroli.

Jak przy tym podkreśla się w piśmiennictwie za zachowania niezgodne z celem zwolnienia nie może zostać uznane zachowanie polegające na wyjeździe na okres leczenia do rodziny, a zatem zachowanie polegające na opuszczeniu miejsca dotychczasowego pobytu i kontynuowaniu leczenia w innym miejscu niż miejsce zamieszkania.

Podobnie podkreślić należy w aspekcie drugiej z przesłanek, tj. wykonywania w okresie stwierdzonej niezdolności do pracy, pracy zarobkowej, iż nie zawsze wykonywanie pracy skutkować będzie utratą przez ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego. Jak bowiem podkreślił w dotychczasowym orzecznictwie Sąd Najwyższy sporadyczna, incydentalna, wymuszona okolicznościami aktywność zawodowa może usprawiedliwiać zachowanie prawa do zasiłku chorobowego. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2013r., I UK 606/12, LEX nr 1391152, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2014r., II UK 274/13, LEX nr 1455233)

Jak wynika przy tym z treści art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz płatnicy składek, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1, są uprawnieni do kontrolowania ubezpieczonych co do prawidłowości wykorzystywania zwolnień od pracy zgodnie z ich celem oraz są upoważnieni do formalnej kontroli zaświadczeń lekarskich.

Odnosząc powyższe rozważania do stanu faktycznego sprawy podkreślenia wymaga, iż w niniejszej sprawie brak było podstaw do uznania, aby ubezpieczony w okresie zwolnienia lekarskiego wystawionego mu przez lekarza na okres od dnia 29.04.2019 r. do dnia 26.05.2019 r. (orzeczonej niezdolności do pracy w tym okresie), wykonywał pracę zarobkową lub wykorzystywał zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia.

Z dokonanych ustaleń faktycznych wynika wprawdzie, że w dniu 09.05.2019 r. o godz. 13:35 organ rentowy próbował przeprowadzić, pod adresem: ul. (...) we W., tj. pod adresem wskazanym przez lekarza wystawiającego zaświadczenie o niezdolności do pracy jako adres ubezpieczonego, kontrolę mającą na celu zbadanie czy zwolnienie lekarskie za w/w okres jest wykorzystywane przez ubezpieczonego zgodnie z przeznaczeniem, jak również, że kontrola ta nie została przeprowadzona gdyż ubezpieczonego nie było w domu, jednak powyższe wynikało wyłącznie z faktu, iż wnioskodawca był wówczas na spacerze, zalecanym mu przy schorzeniu miazdżycy, w leczeniu, przez lekarza. Nadto zważyć wypadnie, iż już w samym zaświadczeniu stwierdzającym niezdolność ubezpieczonego do pracy lekarz wyraźnie zaznaczył jako wskazanie lekarskie, iż w trakcie zwolnienia chory może chodzić (wskazanie – 2) w związku z czym niewątpliwie organ rentowy powinien i mógł liczyć się z tym, że w chwili kontroli ubezpieczonego nie będzie pod adresem zamieszkania.

Wprawdzie organ rentowy wezwał następnie ubezpieczonego, pismem z dnia 13.05.2019 r., do osobistego stawiennictwa w Oddziale ZUS we W. lub w najbliższej placówce ZUS celem wyjaśnienia przyczyn nieobecności a jednocześnie poinformował ubezpieczonego, że brak wyjaśnienia sprawy w ciągu 3 dni od daty otrzymania pisma spowoduje wydanie decyzji pozbawiającej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29.04.2019 r. do dnia 26.05.2019 r., niemniej jednak w/w pismo nie zostało odebrane przez ubezpieczonego, gdyż nie mieszkał on już wówczas pod adresem, na który wysłano pismo. Jak wynika bowiem z przeprowadzonych ustaleń faktycznych pod adresem: ul. (...) we W. przebywał on do dnia 10.05.2019 r.

W tym przypadku podkreślenia wymaga, iż niewątpliwie ubezpieczony – wobec treści art. 59 ust. 5d i ust. 5e ustawy z dnia 25.06.1999 r. – jest nie tylko zobowiązany podać wystawiającemu zaświadczenie lekarskie adres pobytu w okresie czasowej niezdolności do pracy, jeżeli adres udostępniony na profilu informacyjnym wystawiającego zaświadczenie lekarskie lub znajdujący się w dokumentacji medycznej ubezpieczonego różni się od adresu pobytu w okresie czasowej niezdolności do pracy jak również, że jest zobowiązany poinformować m.in. Zakład Ubezpieczeń Społecznych o

zmianie adresu pobytu, o którym mowa w ust. 5c (a zatem wskazanego w zaświadczeniu lekarskim), w trakcie niezdolności do pracy, nie później niż w ciągu 3 dni od wystąpienia tej okoliczności, niemniej jednak uchybienie powyższym obowiązkom nie może jeszcze przesądzać o uznaniu, iż spełnione są przesłanki objęte dyspozycją art. 17 ust. 1 powołanej ustawy wobec braku możliwości przeprowadzenia kontroli zgodnie z art. 68 ust. 1 ustawy.

W każdym bowiem przypadku konieczne jest uwzględnienie wszystkich okoliczności danej sprawy. Podczas każdej kontroli, przeprowadzanej zgodnie z art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r., należy wszak uwzględnić różne sytuacje życiowe ubezpieczonego, zwłaszcza, gdy z treści zaświadczenia lekarskiego wynika wskazanie lekarskie, że w trakcie zwolnienia chory może chodzić (wskazanie – 2).

Ubezpieczony, korzystając ze zwolnienia, może wszak wykonywać czynności niezbędne dla zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych a nawet zmienić miejsce pobytu na czas leczenia. Co istotne może on, realizując zalecenia lekarskie, wyjść z domu np. na spacer jeżeli – lekarz zalecił mu ruch, chodzenie czy też spacer. Taka zaś sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie bowiem lekarz zalecił ubezpieczonemu, aby - z uwagi na miazdżycę - jak najczęściej chodził na spacer. Tym samym wykonywana w dniu kontroli przez ubezpieczonego czynność (wyjście na spacer) pozostawała zgodna z zaleceniem lekarskim i jako taka winna być uznana za zmierzającą do doprowadzenia do poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego. W takiej zaś sytuacji organ rentowy, nie zastając w dniu 09.05.2019 r. o godz. 13:35 ubezpieczonego w domu, nie był uprawniony do uznania, iż ubezpieczony swoim postępowaniem wyczerpał treść art. 17 ustawy

z dnia 25.06.1999 r. i to tym bardziej, gdy uwzględnia się fakt, że ostatecznie, tj. w dniu 17.06.2019 r. ubezpieczony złożył swoje wyjaśnienie przyczyn nieobecności co nastąpiło jeszcze przed wydaniem zaskarżonej decyzji dnia 05.07.2019 r.

Wprawdzie w określonym terminie nie złożył on wyjaśnień w sprawie jednak nic nie stało, w ocenie Sądu, na przeszkodzie aby uprzednio powtórzyć kontrolę i w jej trakcie wyjaśnić konieczne okoliczności i to tym bardziej, gdy uwzględnia się fakt, że stosowanie sankcji wynikających z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych

z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (w postaci stwierdzenia utraty prawa do zasiłku chorobowego za cały okres zwolnienia) wymaga uprzedniego jednoznacznego

i niebudzącego wątpliwości stwierdzenia, iż ubezpieczony wykonuje w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystuje zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia.

Taka zaś sytuacja w stanie faktycznym sprawy nie wystąpiła, gdyż jak podał ubezpieczony w okresie orzeczonej na okres od dnia 29.04.2019 r. do dnia 26.05.2019 r. niezdolności do pracy nie wykonywał on żadnej pracy a także żadnych czynności mogących przedłużyć okres niezdolności do pracy.

Wprawdzie na skutek braku terminowego poinformowania organu rentowego o zmianie miejsca zamieszkania (oznaczonego adresu ubezpieczonego podanego w treści orzeczenia lekarskiego stwierdzającego niezdolność wnioskodawcy do pracy) organ rentowy nie miał możliwości przeprowadzenia kontroli zasadności wykorzystywania przez ubezpieczonego zwolnienia lekarskiego jednak okoliczność ta sama w sobie nie może skutkować przypisaniem wnioskodawcy podejmowania działań niezgodnych z celem zwolnienia.

Tym samym brak było podstaw od uznania, aby w okresie od dnia 29.04.2019 r. do dnia 26.05.2019 r. wnioskodawca wykonywał prace lub wykorzystywał zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia w rozumieniu przepisu art. 17 ust. 1 ustawy z dnia

25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na złożonych do akt sprawy dokumentach powołanych w treści uzasadnienia - bowiem prawdziwości w/w dokumentów żadna ze stron postępowania skutecznie nie podważyła, jak również na zeznaniach wnioskodawcy, którym Sąd w całości dał wiarę jako spójnym, logicznym i konsekwentnym.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29.04.2019 r. do dnia 26.05.2019 r. **(punkt I wyroku)**